KURAN'I REHBER EDİNMEK

Allah'tan başka bir hakem mi arayayım?
Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir.
Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden
hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler.
Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma.
(Enam Suresi, 114)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mart, 2002
İkinci Baskı: Eylül 2005
Üçüncü Baskı: Ekim 2005
Dördüncü Baskı: Mart 2006
Beşinci Baskı: Ağustos 2006

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İ Ç İ N D E K İ L E R

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat

edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi

üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Din ahlakından uzak yaşayan toplumlarda çarpık bir din anlayışı hakimdir. Böyle bir toplumda yetişen insanlar, dini sadece kulaktan dolma, yanlış bilgilerle öğrenir, Allah'ı ve Allah'ın emrettiği güzel ahlakı tanımazlar. Bu nedenle de herkesin din adına farklı uygulamaları, kuralları ve birbiriyle benzeşmeyen doğru ve yanlışları olur. Oysa gerçek dinin öğrenilebileceği ana kaynak Kuran'dır. Çünkü Kuran tüm kainatı yoktan var eden, herşeyin en doğrusunu bilen Allah'ın sözüdür.

Kuran, her insanın anlayabileceği, sade ve anlaşılır bir üsluba ve eşsiz hikmete sahiptir. Ancak buna rağmen Allah'a ve dine karşı samimiyetsiz, hatta düşmanca bir tutum içerisinde olan insanlar Kuran'a ön yargıyla yaklaşır, kendi bozuk mantık örgüleri nedeniyle ayetleri çarpık yorumlarlar. Kimileri de dini kasten zor göstermek için pek çok batıl inanç, bidat ve hurafe türetirler. Kuran'ı bilen ve tanıyan iman sahibi insanlar ise, bunların birer hurafe olduğunu anlar ve hiçbirine itibar etmezler. Ancak Allah'ı ve Kuran'ı tanımayanlar, cahillikleri nedeniyle bu hurafelerin etkisinde kalır, temeli Kuran'a dayanmayan bu batıl dini, gerçek din zannetme yanılgısına düşerler. Kuran'ı okumadıkları için de Allah'ın seçip beğendiği dinin güzelliklerini göremezler.

Bu hatalı yolu izleyen kişiler, Allah'ın tüm insanlara bir hidayet rehberi olarak indirdiği Kuran'da yazılı olanları merak dahi etmezler. Dinle ilgili merak ettikleri konuları öğrenmek istediklerinde, Allah'ın kıyamete kadar geçerli kıldığı, doğruluğunda şüphe olmayan Kuran dışındaki her kaynağa başvurur, ancak Kuran'ı okumazlar. Bu durum, Kuran'da, "Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kuran'ı terk edilmiş (bir kitap) olarak bıraktılar" (Furkan Suresi, 30) sözleriyle ifade edilmektedir.

Oysa dinin kaynağı, Kuran ayetleri ve Kuran'da emredilenleri en güzel şekliyle uygulayan Peygamber Efendimiz (sav)in sünneti, yani sözleri, tavırları ve her türlü uygulamalarıdır. Allah Kuran'ı, insanların okuyup anlamaları, içinde yazılanları öğrenmeleri, tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'i tanımaları, O'na nasıl kulluk edeceklerini bilip, sakınmaları için göndermiştir. Türlü örnek ve kıssalarla ayetlerini birer birer ve çeşitli biçimlerde açıklamıştır. Allah'ın "Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık..." (Enam Suresi, 38) ayetiyle de bildirdiği gibi Kuran eksiksizdir. Gerek dünya hayatı, gerekse ölümden sonraki hayat ile ilgili pek çok detay, Kuran'da en hikmetli şekilde açıklanmıştır. Allah, "Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 10) ayetiyle de bizlere bu gerçeği bildirmektedir.

Bu kitap, Kuran'ın Allah'ın sözü ve insanlar için bir hidayet rehberi olduğunu, dünya üzerindeki her insana hitap ettiğini, hükümlerinin indirildiği zamandan bu yana tüm devirleri kapsadığını, dolayısıyla her insanın başvurması gereken en önemli kaynak olduğunu anlatmak amacıyla hazırlanmıştır.

İslam dininin doğru bilinmesi ve Kuran ayetlerinin gerektiği gibi kavranması, insanların doğru yolu bulmaları için zaruridir. Bu konunun tüm insanlara anlatılması ise akıl, vicdan ve sağduyu sahibi her Müslümanın en önemli görevlerinden biridir.

KURAN ALLAH'IN KORUMASI ALTINDADIR

Kuran'ın en önemli özelliklerinden biri, günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramadan, Peygamberimiz (sav)'e vahyedildiği hali ile bizlere ulaşmış olmasıdır. Allah, bunu Kuran'da "Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz" (Hicr Suresi, 9) ayetiyle vaat etmiştir.

Bilindiği gibi, Kuran'dan önceki hak kitaplar orijinal halleri ile korunamamışlar, bazı çevrelerce kasıtlı olarak veya cahillikle tahrif edilmişlerdir. Bu kitapların içlerine insanlar tarafından bazı eklemeler yapılmış, bazı bölümleri değiştirilmiş ya da tamamen çıkarılmıştır. Peygamberimiz (sav) ise, kendisine her vahiy geldiğinde, vahyi Allah'ın yardımı ile ezberlemiş ve hemen güvendiği kişilere yazdırmıştır. Böylece Kuran yazılı olarak muhafaza edilmiştir. Hz. Ebubekir (ra) zamanında Kuran tek bir nüsha haline getirilmiş, Hz. Osman (ra) döneminde ise Kuran nüshaları çoğaltılarak, önemli İslam kentlerine gönderilmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in vahiy aldığında, Kuran ayetlerini aklında tutmak için nasıl çaba gösterdiği ve buna karşılık Allah'ın O'na nasıl yardım edeceği ayetlerde şöyle açıklanır:

Onu (Kuran'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla hareket ettirip-durma. Şüphesiz, onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak Bize ait (bir iş)tir. Şu halde, Biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle. Sonra muhakkak onu açıklamak Bize ait (bir iş)tir. (Kıyamet Suresi, 16-19)

Ayetlerde de görüldüğü gibi, Peygamberimiz (sav)'in Kuran'ı aklında tutuşu, herhangi bir konunun ezberlenmesi gibi olmamış, Allah özel olarak Kuran ayetlerini Peygamberimiz (sav)'in hafızasına yerleştirmiştir. Bunun sonrasında ise, daha önce de belirttiğimiz gibi, Peygamber Efendimiz (sav), hafızasındaki ayetleri güvendiği kişilere yazdırmıştır. Ve 1400 yıldır, Allah'ın vaadine uygun olarak, Kuran'ın tek bir harfi bile değişmemiş ve Allah'ın vahyi günümüze kadar korunarak gelmiştir.

Kuran'ın Allah'ın vahyi olduğunun ve vahye insan eliyle hiçbir şeyin eklenmediğinin delillerinden bir tanesi ise, Kuran'da hiçbir çelişki bulunmamasıdır. Kuran, hem kendi içinde, hem de tarihi gelişmelerle ve bilimsel buluşlarla tam bir uyum içindedir. Kuran'ın bu özelliği o kadar kesin ve açıktır ki, Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)

İnsanların yazdığı kitapların içinde birçok çelişki bulmak mümkün olabilir. Örneğin bilimsel bir kitapta başta verilen bir bilgi, sonlarda verilen bir bilgi ile tutarsız olabilmektedir. Kuran'ın ise her sözü birbiriyle uyumludur ve ayetlerde en küçük bir çelişki yoktur. Ayrıca Kuran'da toplumlar, yönetim şekilleri, askeri stratejiler gibi birçok konuda bilgi verilmekte, sadece geçmişten değil, gelecekten de çeşitli haberler aktarılmaktadır. Bu bilgilerin tamamı ise, tarihi gerçeklerle ve aynı zamanda Kuran'ın vahyinden sonra meydana gelen gelişmelerle yüzde yüz mutabıktır. Örneğin, Kuran'da gelecekle ilgili verilen haberlerden biri Rum Suresi'nin hemen başındaki ayetlerde yer alır. Bu ayetlerde Bizans İmparatorluğu'nun bir yenilgiye uğradığı, ama çok kısa bir zaman sonra tekrar galip geleceği şöyle bildirilmiştir:

Elif, Lam, Mim. Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Dünyanın en alçak yerinde". Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün müminler sevineceklerdir. (Rum Suresi, 1-4)

Bu ayetler, Hristiyan bir imparatorluk olan Bizanslıların, putperest Persler karşısında çok ağır bir yenilgiye uğramasından yaklaşık 7 sene sonra, MS 620 civarında indirilmiştir. Ve ayetlerde, "Rum" olarak tanımlanan Bizans'ın çok yakında galip geleceği haber verilmektedir. Oysa o sırada Bizans o kadar büyük kayıplara uğramıştır ki, değil tekrar galip gelmesi, ayakta kalması bile imkansız görünmektedir.

Kısacası, herkesin Bizans'ın yok olmasını beklediği bu dönemde, Rum Suresi'nin ilk ayetleri vahyedilmiş ve Bizans'ın dokuz yıl geçmeden yeniden galip geleceği haber verilmiştir.

Rum Suresi'nin ilk ayetlerinin indirilmesinden yaklaşık 7 yıl sonra, MS 627 yılının Aralık ayında, Bizans ve Pers İmparatorlukları arasında Ninova Harabeleri yakınında büyük bir savaş daha gerçekleşti. Ve bu kez Bizans ordusu, Persleri yenilgiye uğrattı. Birkaç ay sonra da Persler işgal ettikleri yerleri Bizans'a geri veren bir anlaşma imzalamak zorunda kaldılar.

Böylece, Kuran'da geleceğe dair verilen bu haber gerçekleşmiş oldu. Burada verilen bu örnek dahi, tek başına, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunun ve insan eliyle yazılmadığının bir delilidir.

Kuran'ın bir başka özelliği de astronomi, biyoloji gibi konularda verdiği bilgilerin, o dönemin yetersiz bilim anlayışından ve batıl inanışlarından tümüyle farklı oluşudur. Örneğin, Kuran'ın vahyedildiği dönemde, Arap toplumunda gökyüzünü dağların ayakta tuttuğuna inanılmaktaydı. Dünyanın düz olduğu ve yeryüzünün her iki ucunda yer aldığı varsayılan yüksek dağların gökyüzüne dayanak teşkil ettiği zannediliyordu. Oysa Allah Kuran'da insanlara bu batıl inançlarının gerçek olmadığını bildirmiş ve şöyle demiştir:

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz... (Rad Suresi, 2)

Ayrıca Kuran'ın daha birçok ayetinde tarif edilen ya da haber verilen bilimsel gerçekler, 20 ve 21. yüzyıl bilimi tarafından henüz ulaşılan bilgilerle büyük bir paralellik göstermektedir. Bunlar Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu gösteren delillerden bazılarıdır.

Kuran'ın edebi yönü de son derece üstündür. Kuran indirildiği dönemde, Arap şairleri birbirleri ile yarışarak güzel söz üretiyor, etkileyici edebi eserler ortaya çıkarıyorlardı. Ancak onlar da Kuran'ın üslubunun güzelliğine hayran olmuşlar ve bu kutsal kitabın edebi harikalığını kabul etmişlerdir.

Bunun yanı sıra, Kuran'da kusursuz bir matematiksel şifre sistemi vardır. Örneğin bazı kelimeler Kuran'da anlamları ile bağlantılı sayılar kadar tekrarlanmaktadır. "Gün" kelimesi tüm Kuran'da 365 kez geçer. "Günler" 30 kez, "ay" kelimesi ise 12 kez geçmektedir. "Şeytan" ve "melek" kelimeleri 88'er kez, "dünya" ve "ahiret" kelimeleri 115'er, yaz-sıcak ve kış-soğuk kelimeleri ise 5'er kez tekrarlanmaktadır. Cezalandırma 117 kez geçerken, affetmek bunun iki katıdır: 234. Güneş (şems) ve "ışık (nur)" kelimeleri Kuran'da 33'er kez geçmektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Kuran Mucizeleri)

Burada çok kısa bir biçimde özetlediğimiz tüm bu gerçekler, Kuran'ın bir insan sözü olamayacağını tasdik eden delillerdendir. Kuran, Allah'ın, Resulu Hz. Muhammed (sav)'e indirdiği vahyidir ve indiği günden itibaren hiç değişmeden bizlere ulaşmıştır.

Allah, Kuran'ın bu üstün özelliğini ayetlerinde şöyle belirtir:

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kuran)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (Bakara Suresi, 23-24)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kuran'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (İsra Suresi, 88)

TEK HÜKÜM KOYUCU ALLAH'TIR

İman edenler için tek yol gösterici Allah'ın elçileri ve Allah'ın sözü olan Kuran'dır. Kuran'da inananların; "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım?" (Enam Suresi, 164) dedikleri bildirilir.

İnkar edenler ise, kendilerine Allah'tan başka yol göstericiler ve efendiler bularak, farklı kişileri örnek alıp batıl fikir ve akımları izleyerek büyük bir yanılgı içinde yaşarlar. Ancak ölümden sonra, sonsuz cehennem azabını gördüklerinde bu büyük hatalarını "... Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular..." (Ahzab Suresi, 67) diyerek itiraf edecek ve pişmanlıklarını dile getireceklerdir.

Ahirette farkına varacakları bu gerçeği dünya hayatlarında anlamazlıktan gelen bu insanların çoğu için davranışlarını ve inançlarını belirleyen faktör, içinde yaşadıkları toplumun genel yargıları, adetleri, gelenek ve görenekleridir. Bu insanlar atalarını, çevrelerini, o toplumun önde gelenlerini kendilerine örnek alarak, yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi, "yoldan saparlar". Oysa Kuran'a uymayan her düşünce ve her tavır yanlıştır.

İman edenler ise her zaman ve her yerde Allah'ın emirlerine göre hareket eder, Kuran'da yasaklanmış her türlü düşünce ve tavırdan titizlikle uzak dururlar. Herhangi bir iş yaparken ya da bir karar alırken o konu hakkında Allah'ın ne emrettiğini düşünür, hemen Kuran ayetlerine ve Peygamber Efendimizin sünnetine başvururlar. Kendi tutku ve isteklerine, içinde yaşadıkları toplumun batıl geleneklerine ya da atalarının adetlerine göre değil, yalnızca Allah'ın buyruklarına göre hareket ederler. Nitekim Allah Kuran'da inananlara şöyle emretmektedir:

Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. Şu halde O'na uyun ve korkup-sakının. Umulur ki esirgenirsiniz. (Enam Suresi, 155)

Allah'ı tek hüküm koyucu olarak kabul etmeyen, Allah'ın hükümlerine karşı çıkan veya O'nun emirlerinin dışında hükümler uyduran insanlar doğru yoldan sapmış olurlar. Bu insanlar toplumda yaygın olarak kabul gören batıl kuralları ve uygulamaları Allah'ın hükümlerinden üstün tutarlar. Üstelik bu konuda çok katı ve inatçı bir tutum sergilerler. Doğru olanı vicdanları kabul etse dahi, kibirlerinden ve bağnaz tutumlarından dolayı en güzel ve en doğru olan hükmü kabul etmezler. Allah Kuran'da bu insanlar için şöyle bildirmektedir:

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (Bakara Suresi, 170)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz. (O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız. (Zuhruf Suresi, 23-24)

İnsanların bu bakış açıları, Allah'ın dinini kabul etmelerine ve iman etmelerine daima engel olmuştur. Örneğin Hz. Musa ve kardeşi Hz. Harun, kavimlerini bir olan Allah'a ibadet ve kulluk etmeye çağırdıklarında, Firavun ve kavmin önde gelenleri; "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" (Yunus Suresi, 78) demişlerdir.

Hz. Şuayb'a da halkı, "... Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor?" (Hud Suresi, 87) diyerek isyan etmişlerdir. Bu ayetlerde de görüldüğü gibi, peygamberler Allah'ın hükümlerini bildirdiklerinde, insanlardan hep "Senin söylediklerin atalarımızın, babalarımızın ve dedelerimizin yoluna ters düşüyor, onun için biz bunu kabul etmeyiz..." gibi cevaplar almışlardır. İnsanlar elçilerin tebliğlerine her dönemde inkarla ve düşmanlıkla karşılık vermiş, kendi bulundukları yoldan vazgeçmek istememişlerdir. Oysa tüm peygamberler insanları, dini yalnızca Allah'a has kılarak ibadet ve kulluk etmeye davet etmişlerdir. İnsanlara Allah'ın dışında başka ilahlar edinmemelerini ve sadece Allah'ın rızasını aramaları gerektiğini tebliğ etmişlerdir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de insanları katıksızca Allah'a yönelmeye ve O'nun hükümlerini uygulamaya davet etmiştir. Kuran ayetlerinde insanların, ahirette Allah'ın hükümlerinden sorguya çekilecekleri bildirilmektedir. Allah Kuran'da Kendisi'nden başka ortaklar edinen ve onların verdiği hükümlerden kendilerine yeni ve sapkın bir din uyduranları şöyle uyarmaktadır:

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (Şura Suresi, 21)

Rabbimiz bir diğer ayette de şöyle buyurmaktadır:

Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (Ankebut Suresi, 51)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi elçilerin davetine uymayanların bir kısmı kendi batıl dinleri adına ortaya çıkmakta ve peygamberleri dinlerini bozmakla itham etmektedirler. Veya Allah'ın ve elçisinin söylediklerini yeterli görmeyerek, kendileri başka bir din uydurmaktadırlar. Oysa, Ankebut Suresi'nde de bildirildiği gibi Allah'ın indirdiği Kitap insanlara yeterlidir.

İman eden bir insan için, tüm insanların nasıl bir inanca sahip oldukları ya da dinlerini nasıl uyguladıkları kesinlikle önemli değildir. Önemli olan Allah'ın Kuran'da insanlara bildirdikleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in uygulamalarıdır. Kuran indirildiği dönemde, Allah insanların birçoğunun batıl inanç ve uygulamalarını ortadan kaldırmıştır. Peygamber Efendimiz (sav) de, insanların neler söylediklerine, hangi iftiralarla kendisine karşı çıktıklarına ve sergiledikleri düşmanca tavırlara hiç aldırmamış, Allah'a ve Kuran'a sıkı sıkıya bağlı kalmıştır.

Günümüzde de iman edenler, Allah'a, Kuran'a ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetine sıkı sıkıya bağlanmalı, Allah'ın Kuran'da bildirdiklerinin dışında bir yol aramamalıdırlar.

Çoğunluğun uygulamaları çoğu zaman yanlıştır:

Allah'ın hükümlerini göz ardı eden ve toplumun çoğunluğunu oluşturan din ahlakından uzak kesime uyan insanların en büyük yanılgılarından biri, "çoğunluğun her zaman doğruları temsil ettiğini" sanmalarıdır. Oysa Allah, insanların birçoğunun doğru yolda olmayacağını Kuran'da bildirmektedir. Allah Kuran'da, "Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler." (Enam Suresi, 116) şeklinde buyurmaktadır. Yani çoğunluğun aldığı kararlar, eğer Kuran'a uygun değilse, hiçbir şekilde doğruları yansıtamaz. Binlerce, yüz binlerce, hatta yüz milyonlarca insan aynı eylem içerisinde olsa da bu, o eylemin doğruluğunu kanıtlamaz. Yukarıdaki ayette de Allah insanların çoğunun hüküm verirken yalnızca zan ve tahminlere dayandıklarını ve pek çok insanı doğru yoldan alıkoyduklarını belirtmektedir.

Çoğunluğun aldığı kararlara uyarak Allah'ın emirlerini terk etmek, insanları dünyada da ahirette de çok büyük bir kayba uğratır. Bu insanlar, Allah'ın "Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır" (Araf Suresi, 53) ayetiyle bildirdiği gibi yapayalnız

kalmışlardır. Allah'ın indirdiklerini kendi uydurdukları ile değiştirenlerin, ahirette büyük bir hüsrana uğrayacakları ayetlerde şöyle bildirilir:

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahitler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (Hud Suresi, 18)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkar edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (Ankebut Suresi, 68)

Müminler ise Allah'ın hükümlerine gönülden teslim olurlar. Onların bu güzel ahlakları ayetlerde de açıklanmıştır:

"... Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (Araf Suresi, 89)

... Ben size Allah'tan hiç bir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler. (Yusuf Suresi, 67)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (Zümer Suresi, 46)

ALLAH ADINA HÜKÜM KOYANLAR

Bir önceki bölümde de üzerinde durduğumuz gibi birtakım kimseler dinde olmayan batıl hükümler, helal ve haramlar çıkarır, Allah'ın Kuran'da helal kıldıklarına haram, haram kıldıklarına ise helal derler. Bunu yaparak dini özünden ve aslından saptırır, kendilerine özgü inançları ve uygulamaları olan "batıl bir din" meydana getirirler. Allah'ın indirdiği hak dini bilmeyen ve Kuran ayetlerinden haberdar olmayan insanlar ise bunun batıl bir din olduğunu fark etmezler. Bu kişilerin telkinlerine aldanır ve bilinçsizce onların peşinden giderler. Böylece Allah adına hüküm koyanlar, kendileriyle beraber büyük bir kitleyi de günaha ve isyana sürüklemiş olurlar. Allah bu kişilerin durumunu Al-i İmran Suresi'nde şu şekilde bildirir:

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)

Kuran'da tüm detayları ile tarif edilen hak dini kendilerine ölçü almayan, atalarından kalma inançları ısrarla sürdürmek isteyen kimi topluluklar daha da ileriye giderek, Allah'a karşı çirkin iftiralarda bulunurlar. Böyle kimseler akıl ve vicdanlarını kullanmadıkları ve Allah'ı gereği gibi takdir edemedikleri için doğruları bulabilecek bir anlayışa da sahip değildirler. Bu nedenle de Kuran dışı pek çok inanç türetmiş, yalnızca kendilerini değil, cahil kitleleri de batıl olanı uygulamaya yöneltmişlerdir. Helal olanı haram, haram olanı da helal kılmış, yalan yere iftira düzmüşlerdir. Bu konuyla ilgili bazı ayetler şu şekildedir:

Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaktırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir... (Enam Suresi, 138-139)

Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (Enam Suresi,140)

Yukarıdaki ayetlerde de bildirildiği gibi, insanların bir kısmı kendi zanlarınca haram ve helaller uydurarak Allah'a karşı çok büyük bir iftirada bulunmaktadırlar. Ancak bu yaptıklarının karşılığı ayetlerde açıkça bildirilmiş, cezalarını mutlaka çekecekleri haber verilmiştir. Enam Suresi'nde bu kişilerin "hiçbir bilgiye dayanmadan yaptıkları" bu büyük zalimlik hakkında şu örnek verilir:

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (Enam Suresi, 144)

Ayetlerde de görüldüğü gibi insanların birçoğunda Allah adına hüküm koyma ve bilmedikleri şeyleri dine atfetme eğilimi vardır. Bu nedenle, insanın fıtratını en iyi bilen Rabbimiz Kuran'da, "Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz..." (Nahl Suresi, 116) ayetiyle insanları uyarmıştır. Saffat Suresi'nde ise Allah şöyle buyurmaktadır:

Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz? Hiç mi öğüt alıp-düşünmüyorsunuz? Yoksa sizin apaçık olan bir deliliniz mi var? Eğer doğru söylüyorsanız, öyleyse getirin kitabınızı. (Saffat Suresi, 154-157)

Tek hüküm koyucu Allah'tır ve Allah'ın hükümleri ayetlerde son derece açık ve anlaşılır şekilde belirtilmektedir. Haramlar ve helaller birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış ve insanları tereddütte bırakacak tek bir nokta bırakılmamıştır. İnsanlar kendilerine söylenen herhangi bir hükmün doğruluğunu hemen Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine bakarak anlayabilme imkanına sahiptirler. Bu, Allah'ın insanlara verdiği büyük bir kolaylık ve rahmettir. Nitekim Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde uyulması gereken tek rehber ve tek kaynağın Kuran olduğunu şu şekilde ifade etmiştir:

Size tutunduğunuz vakit, asla dalalete düşmeyeceğiniz şeyi bıraktım: Allah'ın kitabı Kuran ve Ehl-i Beytim. (Ramuz El-Ehadis 1. Cilt, s. 250, no. 8)

Kuran, indirildiği günden itibaren bütün zamanlara ve dönemlere hitap eden bir Kitap'tır. Bu nedenle, Allah'ın tek hüküm koyucu olduğunun ve Allah adına hüküm koyanların uğrayacağı sonun anlatıldığı ayetlerin günümüze bakan hikmetleri üzerinde de dikkatle düşünmek gerekir. Kuran'da geçmiş toplulukların sahip oldukları batıl dinler, inançlar ve taşıdıkları zihniyet detaylı olarak tarif edilmektedir. Ancak bugün de Kuran'ı ve Peygamber Efendimizin sünnetini tek kaynak almadığı için din adına yanlış hükümler ve çarpık mantıklar ortaya atan insanlar bulunmaktadır. Özellikle toplumda yaygın olan din anlayışına göre, insanlar Kuran'ın emirleri ve Peygamberimiz (sav)'in uygulamaları yerine yaşamları boyunca görüp duyduklarını ölçü almaktadırlar. Bu anlayışı, insanların günlük yaşamlarındaki sıradan konuşmaları sırasında dahi görmek mümkündür. Örneğin insanların büyük çoğunluğu yalan söylemekten kaçınmaz, bir yalan söylediklerinde bunun Allah Katında bir cezası olduğuna ihtimal vermez ve "bu kadarından günah olmaz" diye düşünürler. Veya kendi akıllarınca "beyaz yalanlar" diye

bir yalan ismi uydurur ve bu yalanların günah olmayacağı hükmünü verirler. Oysa bu, dinleri hakkında içine düştükleri büyük yanılgılardan biridir. Çünkü Allah Kuran'da yalan söylemenin haram olduğunu açıkça bildirmiştir.

Veya karşısındaki insana Allah'ın hoşnut olmayacağı bir şey yaptırmak isteyen kişi, "Sen yap, ben senin günahını yüklenirim," veya "Günahı benim boynuma" gibi batıl ifadeler kullanır. Ancak, Allah "Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez" (Fatır Suresi, 18) ayetiyle bu konudaki hükmünü bildirmiştir. Dolayısıyla Kuran'a uyduğunu, Allah'ın ayetlerine iman ettiğini söyleyen bir kişinin Allah'ın bu hükümlerine uygun olarak davranması, Kuran ve Peygamberimiz (sav)'in uygulamaları ile çelişen hiçbir konuşmasının, inancının ve tavrının olmaması gerekir.

Kuran'da ayrıca, Allah'ın indirdiklerine uymayıp, kendi uydurdukları dinlerine uyan bu insanların, Allah'ın elçilerini dini değiştirmekle ve yalancılıkla suçladıkları da bildirilmektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kafirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür. İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu, şaşırtıcı bir şey." "Onlardan önde gelen bir grup: "Yürüyün, ilahlarınıza karşı (bağlılıkta) kararlı olun; çünkü asıl istenen budur" diye çekip gitti. "Biz bunu, diğer dinde işitmedik, bu, içi boş bir uydurmadan başkası değildir. Zikir (Kuran), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (Sad Suresi, 4-8)

Ayetlerde tarif edilen kişiler bu davranışlarını genelde dine bağlılık adına yaptıklarını iddia ederler. Bunun nedeni de Allah'ın Kuran'da tarif ettiği gerçek dini bilmemeleridir. Allah'ın hükümlerini göz ardı eden veya kişisel çıkarları ile çatıştığı için bu hükümlerden hoşnut olmayıp, yeni hükümler getirenler, Allah'ı ve indirdiği kitabı tanımayan insanlardır. Bu kimseler tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'in herşeye muktedir olduğunu, ilmi ile her yeri kuşattığını, gizlinin gizlisini bildiğini takdir edemezler. Onların bildikleri sadece birtakım hurafeler ve ön yargılardan ibarettir.

Oysa Allah insanlara şöyle buyurmaktadır:

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (Enam Suresi, 106)

KURAN'I REHBER EDİNMEK

Kuran kesin doğruları içeren bir hidayet rehberidir. Her konu hakkında Allah'ın Hz. Muhammed (sav)'e vahyettiği en doğru bilgileri içerir. Bu nedenle yaşamlarında sadece Kuran'ı ve Peygamber Efendimizin sünnetini kendilerine ölçü alan insanlar, Allah'ın rahmetine ve hidayete kavuşturulurlar. Kuran'ın bu özelliği bir ayette şöyle haber verilmektedir:

Şüphesiz, bu Kuran, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (İsra Suresi, 9)

Bu (Kuran), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (Casiye Suresi, 20)

Kendisine rehber olarak Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in yolunu seçen bir insanın hayatı, diğer insanlardan çok farklı olur. Örneğin bu insan içinde hiçbir zaman sıkıntı, huzursuzluk, korku, endişe ümitsizlik, karamsarlık hissetmez, ye'se düşmez ya da bir zorluk karşısında paniğe kapılmaz. Çünkü her anında Allah'ın ayetleri ve Peygamberimiz (sav)'in uygulamaları onun için yol gösterici olur. Allah'ın yarattığı kadere tabi olduğunu unutmadan, O'na teslim olup güvenerek yaşar. Karşılaştığı her olaya mutlaka Allah'ın hükümleri ile karşılık verir. Aldığı her karar, söylediği her söz, yazdığı her satır Kuran ahlakını yaşadığının bir göstergesidir. Bundan dolayı da vicdanı daima temiz olur ve bunun getirdiği manevi huzur ile yaşar. Allah, Kuran için Yunus Suresi'nde şu şekilde buyurur:

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve müminler için bir hidayet ve rahmet geldi. (Yunus Suresi, 57)

Allah Kuran'da doğrularla yanlışları çok açık bir şekilde belirtmiştir. Bu nedenle de vicdanlarının sesini dinleyip, nefislerinin bencil arzularından uzak duran, Allah'ın hükümlerini uygulamada kesin kararlı olan hidayet ehli kişiler için doğruyu bulmak çok kolaydır. Kuran her yaştan, her eğitim seviyesinden insanın rahatlıkla anlayabileceği, öğütlerini kavrayabileceği hikmet dolu bir kitaptır. Kuran'ın içerdiği hükümler ve ayetlerde tavsiye edilen güzel ahlak son derece açık, anlaşılır ve kolaydır. Allah'ın hidayet verdiği, samimi niyetli her insan Kuran'da ne anlatıldığını rahatlıkla anlayabilir

ve anladıklarını tüm tavırlarında ve düşüncelerinde en güzel şekilde uygulayabilir. Allah Kuran'ın bu özelliğini Bakara Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kuran... (Bakara Suresi, 185)

Ancak sadece Allah'tan korkup sakınanlar, O'na gönülden teslim olanlar, ahiret hayatını dünya hayatına tercih edenler Kuran'dan öğüt alıp düşünürler. Allah bir başka ayetinde de şöyle buyurmaktadır:

Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik, içi titreyerek korku duyanlara ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (Taha Suresi, 2-3)

Bu konu aynı zamanda Kuran'ın önemli bir sırrıdır. Kuran'ı anlamak için yüksek bir zekaya ya da yeteneğe sahip olmak değil, samimi bir niyete, derin bir imana ve ihlasa sahip olmak gerekmektedir. Çünkü Allah samimi kullarına doğru yolları gösterir, onların Kuran'dan faydalanmalarını ve kurtuluşa ermelerini sağlar. Kuran bütün insanlara gönderilmiş bir kitaptır, ancak yalnızca Allah'tan korkan, ahiret gününe iman eden müminler için bir hidayet vesilesi olur. Bu konuyla ilgili ayetlerden bazıları şöyledir:

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kuran'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (Nahl Suresi, 102)

Bunlar hikmetli kitabın ayetleridir; muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (Lokman Suresi, 2-3)

Ey insanlar, Rabbiniz'den size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (Yunus Suresi, 57)

Ayetlerde de bildirildiği gibi Kuran tüm insanlık alemi için bir öğüt, sakınan ve muhsin olan Müslümanlar için de bir hidayet rehberidir. Büyük İslam mütefekkiri Bediüzzaman Said Nursi de "Kuran-ı Hakim şuurlu insanlara imamdır, cin ve insan topluluğuna mürşiddir, ehl-i kemale rehberdir, ehl-i hakikata öğretmendir..." (Sözler, s. 185) sözleriyle Kuran'ın salih kullar için bir doğruluk rehberi olduğunu ifade eder.

KURAN ALEMLERE ÖĞÜTTÜR

Kuran, Allah'ın tüm alemlere öğüt olarak indirdiği ve hükmü kıyamete kadar geçerli olan, eşsiz hikmet yüklü kitabıdır. Ancak samimi olmayan ve Kuran'a uymamak için bahaneler arayan bazı insanlar, Kuran'ın sadece belli bir dönem için geçerli olduğu ve yalnızca Arap toplumuna indirildiği yönünde asılsız bir iddiada bulunurlar. Bu nedenle de kendi sığ akıllarınca Kuran'ın bazı hükümlerini uygulamaya gerek olmadığını söylerler.

Oysa Kuran'ın hükümleri indirildiği günden itibaren tüm zamanlar ve tüm insanlar için geçerlidir ve bu hükümlerin geçerliliği kıyamete kadar devam edecektir. Kuran, insanlara öğüt verilen ve sonsuz yaşamları için onların uyarıldığı ve doğru yolun gösterildiği bir zikirdir. Allah'ın Kuran'da, "Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız" (Zuhruf Suresi, 44) ayetinde bildirdiği gibi insanlar ahirette Kuran'da yazılı olanlardan sorguya çekileceklerdir.

Kuran, içerdiği üstün hikmet, geçmişten ve gelecekten verdiği gerçek bilgiler, gafleti yok edici, insanlardaki alışkanlık perdesini kaldıran üslubu ile benzersiz bir kitaptır. Ve Kuran'ın bu etkisi vahyedildiği günden kıyamete kadar yaratılmış ve yaratılacak olan tüm insanlar için geçerlidir.

Bediüzzaman Said Nursi Kuran'da bildirilen hikmetlerin, geçerliliklerini hiçbir zaman kaybetmeyeceğini şu şekilde ifade eder:

Bin üç yüz elli senedir Kuran-ı Hakim, bütün gerçeklerini kainat çarşısında açıp sergilediği halde; herkes, her millet, her memleket onun cevherlerinden, gerçeklerinden almıştır ve alıyorlar. Halbuki ne o alışkanlık, ne o bolluk, ne zaman aşımı, ne o büyük değişiklikler; onun kıymettar gerçeklerine, onun güzel üslûplarına zarar verememiş, ihtiyarlatmamış, kurutmamış, kıymetten düşürmemiş, güzelliğini söndürmemiştir. Bu durum tek başıyla bir mucizedir. (Sözler, s. 433)

Kuran'ın insanlar üzerindeki etkisinden de bahseden Bediüzzaman, diğer sözlerinde bu etkiyi şu şekilde ifade etmektedir:

Kuran'ın en büyük mucizelerinden birisi de, gençlik ve tazeliğini muhafaza etmesidir. Ve o asırda indirilmiş gibi, her asrın ihtiyacını karşılayan bir yönü olmasıdır. (Sözler, s. 750)

Kuran-ı Hakim, hakiki ilimleri kapsayan bir kitab-ı mukaddestir. Ve bütün asırlarda, insanların bütün tabakalarına hitab eden, ezeli bir hutbedir. (Konferans, s. 11)

Kuran, hak ve hakikat ve doğruluk ve hidayet ve harika bir fesahat (doğru ve düzgün söyleyiş, açık ve güzel ifadeli konuşma) olduğundandır ki, usandırmıyor, daima gençliğini muhafaza ettiği gibi tazeliğini, tatlılığını da muhafaza ediyor. (Sözler, s. 378)

Bediüzzaman, Kuran'ın benzersiz bir kitap olduğunu ve başka hiçbir kaynağın Kuran'ın yerini alamayacağını da şöyle ifade etmiştir:

Çünkü bu hakikat noktasında katiyyen Kuran'ın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu mucize-i ekberin (büyük mucizenin) yerini tutamaz. (İman ve Küfür Muvazeneleri, s. 67-68)

... O üslub herkesin hoşuna gittiği halde kimse taklit edemiyor. Geçen zaman o üslubu ihtiyarlatmıyor, daima genç ve tazedir. Öyle muntazam bir nesir (manzum olmayan söz ve yazı) ve mensur (nesir halindeki yazı) nazımdır (sıra, tertip; kafiyeli, vezinli, söz) ki; hem yüce, hem tatlıdır. Hem kahinler ve gaybdan haber verenler tabakasına karşı, gelecekten verdiği haberlerle mucizevi yönünü gösterir. Ve ehl-i tarih ve insanlık tarihi alimler tabakasına karşı, Kuran'daki haberler ve geçmişteki ümmetlerin ilerideki durum ve olayları ve kabir ve ahirete dair mucizeliğini gösterir. Ve sosyoloji alimleri ve ehl-i siyaset tabakasına karşı, Kuran'ın mukaddes kuralları az sözle çok şey anlatır. Evet o Kuran'dan çıkan en büyük nur, o az sözle çok şey anlatmanın sırrı. Çok manaya gelen kısa cümlenin hali) gösterir. Hem İlahi ilim ve gerçeklerin oluşmasında meşgul olan tabakaya karşı, Kuran'daki İlahi kutsal gerçeklerdeki sanatı gösterir veya sanatın vücudunu hissettirir. Ve ehl-i tarîkat ve velilere karşı, Kuran bir deniz gibi daima dalgalanan ayetlerinin esrarındaki mucizesini gösterir ve bunun gibi... Kırk tabakadan her tabakaya karşı bir pencere açar, i'cazını gösterir. Hattâ yalnız kulağı bulunan ve bir derece mana anlayan avam tabakasına karşı, Kuran'ın okunmasıyla başka kitaplara benzemediğini, kulak sahibi tasdik eder. (Mektubat, s. 181)

Dünyadaki her insanın birinci dereceden sorumluluğu, Allah'a olan kulluk vazifesini yerine getirmektir. Bu ise ancak Allah'a samimi bir kalple iman edip, Kuran'ı rehber edinmekle mümkündür. Her insan bu sorumluluğu üzerine almalı ve kıyamete kadar geçerliliğini koruyacak olan Kuran'a kuvvetle sarılmalıdır. Allah Haşr Suresi'nde, Kuran'ın ne kadar üstün bir Kitap olduğunu ve onu rehber edinmenin ne kadar büyük bir sorumluluk olduğunu şu örnekle ifade eder:

Şayet Biz bu Kuran'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (Haşr Suresi, 21)

KURAN FURKAN'DIR;
DOĞRUYU YANLIŞTAN AYIRIR

Allah Kuran ayetleriyle insanlara öğüt ve hatırlatmalarda bulunmakta, onlara en doğru olan hidayet yolunu göstermektedir. Kuran bir insanın, Allah'ı ve İslam ahlakını tanımak ve Allah'ın razı olacağı bir hayat sürmenin yollarını öğrenmek için başvurabileceği tek kaynak, doğru ile yanlışı birbirinden ayıran mutlak ölçüdür. Bu nedenle Kuran'ın bir ismi de Furkan, yani doğruyu yanlıştan ayırandır.

Dünyada her insanın kendine özgü bir inancı, ulaşmayı hedeflediği amaçları, olaylara bakış açısı, düşünceleri, değerleri vardır. Hemen her insanın doğru ve yanlışları farklıdır. Bunların birçoğu ise insanların kişisel menfaatlerine göre belirlenmiş, akla ve vicdana aykırı inançlar, yargılar ve değerlerdir. Oysa hak ve doğru olan sadece Allah'ın insanlar için bildirdiği Kuran'ın hükümleridir. Allah'ın Bakara Suresi'nin 120. ayetinde de bildirdiği gibi "... Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur..." Dolayısıyla insanların kendi akıllarından ürettikleri, kendi çıkarlarını hesaplayarak tespit ettikleri yollar ve amaçlar insanları doğru olana ve kurtuluşa ulaştırmaz. İnsan, dünyadaki yaratılış amacını, bu amaçlarına ulaşması için yapması gerekenleri, hayatı boyunca göstermesi gereken hal ve tavırları, huzurlu ve mutlu olmanın yollarını, ölüm gerçeğini ve ölümden sonra olacakları en doğrusu ile Kuran ayetlerinden öğrenebilir.

Bir insanın Kuran'dan istifade edebilmesi ve Kuran'ın rehberliğinde hidayet bulabilmesi için, Kuran'ı gereği gibi okuması gerekir. Bir ayette Allah şöyle buyurmaktadır:

Kendilerine verdiğimiz kitabı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkar ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (Bakara Suresi, 121)

Kuran'ın gereği gibi okunması ise, samimiyetle, Allah'tan korkup sakınarak ve ayetlere sımsıkı sarılarak olur. Kuran ayetlerini yukarıdaki ayette tarif edildiği gibi okuyanlar, daha en başından Kuran'da yazılan her hükme teslim olur, Allah'ın emir ve tavsiyelerini titizlikle uygulamaya kesin karar verirler.

Bu nedenle, Kuran'a uyan bir insan her durumda ve karşılaştığı her olayda Kuran'ın hükümlerinin ve Peygamber Efendimizin uygulamalarının rehberliğinde karar verir. Kuran, Furkan özelliği ile müminin doğruyu yanlıştan ayırmasına ve en hayırlı kararı vermesine vesile olur. Allah'ın bir ayetinde de bildirdiği gibi "... Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır..." (Bakara Suresi, 256) Bu nedenle iman eden bir insan Kuran ahlakı ile cahiliye hayatı arasında orta bir yol aramaya çalışmaz, kesin ve emin olarak sadece Kuran'a, yani en doğru olana uyar.

Allah ayetlerinde müminlere Kuran'a sımsıkı tutunmalarını şöyle buyurmaktadır:

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 43-44)

Allah'ın vahyinden uzak durup inkarı yol edinenler ise hem dünya hayatında hem de ahirette sıkıntı ve azabı seçmişlerdir. Çünkü Allah'ın Kuran'da yaşanmasını emrettiği hayat, insan fıtratına en uygun hayattır. Bu nedenle de Kuran hükümlerine uymayan insanlar, yaratılışlarına uygun olan bir yaşamı terk ettikleri için hiçbir zaman gerçek huzur ve mutluluğu elde edemezler. İnsanların hem dünyada hem de ahirette kurtuluş ve mutluluğu elde edebilmeleri için gerçek dini ve Rabbimiz'in buyruklarını Kuran'dan öğrenmeleri ve Kuran'a uymaları gerekir. Nitekim Allah Kuran'da insanları şöyle uyarmaktadır;

Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (Maide Suresi, 50)

Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (Ankebut Suresi, 51)

Kuran'a uyan bir insanın teşhisleri, yorumları, çıkarımları, çevresindeki insanlara yaptığı tavsiyeler, karşılaştığı sorunlara getirdiği çözümler Kuran ayetlerine göredir. Bu nedenle de her zaman doğrudur, haktır, akılcıdır.

Kuran'a uymayanların ahiretteki durumları ise ayetlerde şöyle haber verilmiştir:

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 85)

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 19)

İşte bu nedenle insanın Kuran dışındaki her türlü batıl inanıştan kurtulması ve kendine sadece Kuran ayetlerini ve Peygamberimiz (sav)'in uygulamalarını, sözlerini, hal ve tavrını örnek alması gerekir. Yoksa ahirette çok büyük bir pişmanlık yaşayacak, şiddetli cehennem azabıyla karşılık görecektir.

KURAN'DA HERŞEY AÇIKLANMIŞTIR

Allah tüm insanların karanlıklardan nura çıkmaları için her konunun açıklamasını ve çözümünü Kuran'da bildirmiştir. Nahl Suresi'nde Rabbimiz Kuran için şöyle buyurmaktadır:

Biz kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Enam Suresi'nde ise, "... Biz kitapta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır." (Enam Suresi, 38) şeklinde bildirilmiştir. Kuran'da herşey en mükemmel, en hikmetli ve en özlü şekilde açıklanmıştır. Bu, Allah'ın kullarına olan rahmetinin bir tecellisidir.

Allah, gerçek imanın şartlarını, insanların dünyadaki ve ahiretteki yaşamlarına ilişkin pek çok konuyu, iman sahibi bir insanın nasıl bir ahlaka sahip olması gerektiğini ve bir insana hayatı boyunca yol gösterecek birçok konuyu bizlere Kuran'da detaylı olarak bildirmektedir. Allah ayrıca, Kuran vasıtasıyla bize Kendisi'ni tanıtır, tüm kainatı yoktan var eden, alemlerden müstağni, tüm eksikliklerden münezzeh, herşeyden haberdar olan, gizlinin gizlisini gören, işiten olduğunu bize ayetlerle açıklar.

Bunun yanı sıra Kuran'da, insanların niçin ve nasıl yaratıldıkları, nasıl bir hayat sürerlerse Allah'ın rızasını kazanabilecekleri, ibadet şekilleri, güzel ahlakın tarifi, bedensel ve ruhsal olarak sağlıklı olmanın yolları, zor anlarda ve beklenmedik durumlarda alınması gereken önlemler, çeşitli insan karakterleri detaylı olarak açıklanmıştır. Ayrıca bilimsel gerçeklere işaret eden ayetler, günlük hayata ve toplumsal sorunlara dair bilgiler, kıyamet günü, cennet ve cehennem gibi daha pekçok konu hakkında bilgiler verilmiştir. Yani Kuran'da bir insanın yaşamının her anında gereksinim duyacağı temel bilgilerin tümü mevcuttur. Ayetlerde şu şekilde bildirilir:

Böylece Biz onu Arapça bir Kuran olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (Taha Suresi, 113)

Andolsun, bu Kuran'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 89)

Andolsun, bu Kuran'da insanlar için Biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk... (Kehf Suresi, 54)

Kuran'da insana, Allah'ın hükümlerini kayıtsız şartsız kabul etmesi, sadece Allah'ı dost ve vekil edinmesi, hayattaki tek amacının Allah'ın rızası, rahmeti ve cenneti olması gerektiği bildirilir. Kuran ayetlerinde bildirildiği gibi bir hayat süren insan için tek ölçü Kuran, izlenecek tek yol da Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in yoludur. Kuran'da gerçek Müslümanların her dönemde içinde yaşadıkları toplumun batıl dininden kopup, katıksız olarak Allah'a ve O'nun emirlerine yöneldiklerinden bahsedilir. Örneğin Kuran'da, yaşadıkları toplumun batıl dinini kabul etmedikleri için kınanan ve ölüm tehdidi altında kalarak bir mağaraya sığınan salih gençlerin durumları Kehf kıssasında haber verilir. (Kehf Suresi, 13-16) Kuran'ın başka ayetlerinde de Hz. Yusuf'un katıksızca Allah'a ve O'nun emirlerine yönelmesi iman edenlere örnek olarak verilir:

... Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terk ettim. Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil... (Yusuf Suresi, 37-38)

Elbette ki içinde yaşadığı toplumun batıl dininden kopup ayrılmak demek, manevi olarak bu dinin mensuplarından kopmak anlamındadır. Bir diğer deyişle onların Allah'ın hak dini olan İslam'ın dışındaki ibadet şekillerini, inançlarını, değer yargılarını, düşünce yapılarını, ahlak anlayışlarını, gelenek ve adetlerini, davranış şekillerini, konuşma üsluplarını benimsememeleri, kendilerine temel kaynak olarak Allah'ın vahyini ölçü almalarıdır.

Allah Kendisi'ne kulluk edenlere din olarak İslam'ı seçip beğenmiş, başvuracakları rehber olarak Kuran'ı indirmiş, Peygamber Efendimizin hayatını da örnek kılmıştır. Tek doğru ve hak yol, Allah'ın yoludur. Allah'ın Kuran'da bildirdiği yollar dışındaki tüm yollar batıldır, yanlıştır. Ve yalnızca hurafelere, bidatlara ve zanlara dayalıdır. Dolayısıyla insan ancak Kuran ayetlerini kendisine tek ölçü olarak aldığı, Allah'ın buyruklarını titizlikle yerine getirdiği, her an O'nun rızasını kazanacak salih amellerde bulunduğu ve kendisine Peygamber Efendimizi örnek aldığı takdirde Allah Katından güzel bir karşılık umabilir.

Kuran'da bildirildiği gibi Allah'ın sözleri "tastamamdır" ve ancak Kuran'ı ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini kendisine rehber edinen bir insanın en doğru ve en gerçek bilgilere ulaşması mümkündür. Allah'tan başka bir "hakem" olmadığı Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Allah'tan başka bir hakem mi arayayım? Oysa O, size kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet

bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (Enam Suresi, 114-115)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de kavmine, başvurulması gereken tek kaynağın Kuran olduğunu söylemiştir. Peygamberimiz (sav) bazı hadis-i şeriflerinde Müslümanlara şu öğütlerde bulunmuştur:

"Kuran'a sımsıkı bağlı olunuz ve Onu kılavuz ve rehber edinin. Zira O, Alemlerin Rabbi'nin kelamıdır. Ondandır ve O'na döner. (Sizi de Ona çeker.)" (Ramuz El-Ehadis, 2. cilt, s. 317, no. 10)

Ve yine buyurdu: "Bu kalpler demir gibi pas tutar." Ne ile pası çıkarılır ya Resullullah?" dediler. Buyurdu ki: "Kur'an-ı Kerim okumakla ve ölümü hatırlamakla" (Beyhaki) Yine buyurdu: "Ben giderim ve size iki vaiz bırakırım, daima size nasihat verirler. Biri konuşarak söyler, diğeri susarak: Konuşan vaiz Kuran-ı Kerim'dir. Susan vaiz ise ölümdür." (İmam-ı Gazali, Kimya-yı Saadet, s. 141)

Allah'tan başka ilah olmadığına ve Benim O'nun elçisi olduğuma şehadet ediyorsunuz değil mi? Öyle ise müjdeler olsun. Bu Kuran öyle bir iplik ki, bir ucu Allah'ın elinde, bir ucu da sizin elinizdedir. Ona yapışınız. Ondan sonra dalalet ve tehlikeye asla düşmezsiniz. (Ramuz El-Ehadis, 1. Cilt, s. 7, no.4)

KURAN AHLAKINI YAŞAMAK ÇOK KOLAYDIR

Önceki bölümlerde de belirtildiği gibi, Allah Kuran'ı insanlara açıklayıcı bir rehber olarak göndermiş, onunla en kolay ve en güzel yaşam tarzını bildirmiştir. Kuran ayetleri okunduğunda İslam dininin gerektirdiği uygulamaların son derece kolay olduğu görülür. Bu müjde bizlere, "... Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez..." (Bakara Suresi, 185) ayetiyle haber verilmiştir.

Kuran, her yaştan ve her kültürden insanın anlayabileceği, apaçık bir öğüttür. Ancak önceki bölümlerde de bahsedildiği gibi, bazı kişiler dini, kaynağından öğrenmek yerine çevrelerinden duydukları yalan yanlış bilgilere itibar eder, dini yaşamanın zor olduğu yanılgısına kapılırlar. Bu asılsız kanaatin en büyük nedenlerinden biri bilgisizliktir.

Günümüzde insanların bir bölümü Kuran ayetlerinde bildirilen gerçeklerden, ahiret hayatının varlığından, sonsuz cehennem azabından, eşsiz cennet nimetlerinden ve Rabbimiz'in çeşitli konulardaki öğüt ve tavsiyelerinden habersiz bir hayat sürmektedirler. Oysa Kuran, insanların okumaları, içindeki hikmetleri ve hayatın asıl amacını öğrenmeleri için indirilmiştir. Kuran'da Peygamberimiz (sav)'e, "Ve Kuran'ı okumakla da (emrolundum)." (Neml Suresi, 92) demesi bildirilmiştir.

Kuran'ı okumak ve her zaman Kuran'a uymak, bir Müslümanın en önemli sorumluluklarından biridir. Kuran'ı kavratmak Allah'ın elindedir ve ancak Allah'ın hidayet verdiği kişiler Kuran ayetlerini gerçek manasıyla anlayabilirler. Allah, gönülden Kendisi'ne yönelip dönen, samimi kullarına hidayet nasip edeceğini de bildirmiştir.

İnsanların Kuran ayetlerini anlayamayacakları şeklinde bir yalanla ortaya çıkanlar ise, pek çok insanın Kuran'ı okuyup, Allah'a yönelmesine, Kuran ahlakına göre yaşamasına engel olmayı amaçlamaktadırlar. Oysa Allah ayetlerinin son derece açık ve anlaşılır olduğunu Kuran'ın pek çok yerinde belirtmektedir:

Andolsun Biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasıklardan başkası inkar etmez. (Bakara Suresi, 99)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kuran) indirdik. (Nisa Suresi, 174)

Allah'ın insanlar için seçip beğendiği Kuran çok açık ve anlaşılır olmasının yanısıra, Kuran ayetlerindeki hüküm ve uygulamalar da son derece kolaydır. Allah ayetlerde Kuran için şöyle buyurmaktadır:

Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik. 'İçi titreyerek korku duyanlara' ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (Taha Suresi, 2-3)

Kuran ahlakı insanın fıtratına uygun olan tek yaşam şeklidir. İnsanı yoktan var eden Allah, onun nelere ihtiyaç duyacağını, hangi ibadetleri uygulamaya güç yetirebileceğini, nasıl sağlıklı, huzurlu ve mutlu olacağını en iyi bilendir. Bu nedenle Allah bir ayetinde hiç kimseye gücünün üzerinde bir sorumluluk verilmeyeceğini bildirmektedir:

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (Bakara Suresi, 286)

Allah, sonsuz merhameti ve şefkati ile insanların en rahat edecekleri, en huzurlu ve en güzel hayat biçimini Kuran'da bütün detayları ile tarif etmiştir. Örneğin insan, yaratılışı gereği sevgiden, saygıdan, şefkat ve merhametten hoşlanır. Hep kendisine bu şekilde davranılmasını ister. Zulümden, ahlaksızlıklardan, kötülüklerden sakınır ve bunlara maruz kalmak istemez ve ruhunda böyle bir his duyması Allah'ın dilemesi ile olur.

Allah insanları bu fıtrat üzerinde yaratmıştır. Dolayısıyla İslam ahlakına uygun bir yaşam insanın her yönüyle zevk alacağı, hoşnut olacağı bir yaşamdır. Allah bu gerçeği Rum Suresi'nde şöyle bildirmiştir:

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)

Kuran'da tarif edilen dinin insan için her açıdan son derece kolay olduğu diğer bazı ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

... Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez... (Bakara Suresi,185)

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz. (Kehf Suresi, 88)

Andolsun Biz Kuran'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık... (Kamer Suresi, 17)

... O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi)... (Hac Suresi, 78)

Ayrıca Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin önemli özelliklerinden biri de, son derece kolay uygulanabilir olmasıdır. Kuran'ı kendisine rehber edinen Resulullah (sav) kavmine "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz" (Ramuz el-Hadis, 2. cilt, s. 510) diye öğütte bulunmuştur.

Din ahlakını yaşamayı, özünde olduğu gibi kolay olarak göstermek, insanların kalplerini Kuran'a ve İslam ahlakına ısındırmak, insanlara Kuran'ı ve Peygamber Efendimizin sünnetini öğretip hayatlarının tek yol göstericisi haline getirmek her Müslümanın önemli bir sorumluluğudur.

KURAN'A UYMAK İNSANLARIN ÜZERİNDEKİ YÜKLERİ KALDIRIR

İnsan Allah'ın dilemesiyle dünyaya gelen, O'nun verdiği sağlık ile gelişip büyüyen, hayatının her anında O'nun korumasına muhtaç olan bir varlıktır. İnsanın dünya hayatındaki tek dost ve yardımcısı, yegane yol göstericisi, daima diri olan ve herşeyi yaratan Allah'tır. Dünya üzerindeki tüm insanların Allah'a muhtaç oldukları bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır. (Fatır Suresi, 15)

Kuran tüm kainatın ve canlı cansız bütün varlıkların yaratıcısı olan Allah'tan insanlara bir rahmet olarak gönderilmiştir. Ancak bazı insanlar Kuran ahlakını yaşamamalarına bahane olarak türlü açıklamalarda bulunurlar. Bunlardan biri de din ahlakını yaşamanın, kendilerine kısıtlama getireceği ve diledikleri gibi yaşamalarını engelleyeceği düşüncesidir. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Tam tersine din ahlakının yaşanmadığı ortamlarda insanlar çok büyük sıkıntılarla, zorluklarla, kısıtlamalarla karşı karşıya kalırlarken, Kuran ahlakı insanlara çok rahat, huzurlu ve güven dolu bir yaşam sunar. Kuran, insanların birbirleri üzerinde kurdukları ağır baskıları, katı kuralları kıran, tüm gereksiz prensipleri ortadan kaldıran, onları sıkıntılardan kurtararak huzur içerisinde yaşamalarını sağlayan bir rahmettir.

Nitekim Allah, elçinin Kuran'ı tebliğ ederek insanların üzerlerindeki ağır yükleri, zincirleri kaldırdığını, onun bu çağrılarına icabet edenlerin, ona destek olup savunanların, yardım edenlerin ve Kuran ayetlerinde gösterilen yolu izleyenlerin kurtuluşa ereceklerini, yani huzura, mutluluğa ve nimetlere kavuşacaklarını şöyle bildirir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Buna karşılık Kuran ahlakını yaşamayan toplumlarda gereksiz birtakım katı kurallarla insanların hayatları zorlaştırılır, pek çok sorun çözümsüz kalır. İnsanlar kendi prensip ve bakış açılarına göre yeni kurallar ve yasaklar getirir, kısıtlamalarla kişiler üzerinde gereksiz bir baskı oluştururlar. Örneğin helal olan kimi yiyecekleri

yasaklayabilir, helal olan bazı davranışlara kısıtlama getirebilirler. Her toplumun kendi kültür ve çıkarlarına göre oluşturduğu, dile getirilmeyen ama herkesin bildiği kurallar, uygulamalar vardır.

Herşeyden önce her insan, kendisini diğer insanlara ispatlama, üstün özelliklere sahipmiş gibi gösterme çabası içinde olur. Dolayısıyla insanlar toplumun getirdiği baskıcı kurallar ve kısıtlamalar nedeniyle rahatça gülemez, konuşamaz, içinden geçeni dilediği gibi söyleyemez, dilediği gibi davranamaz hale gelir, ayıplanmaktan, kınanmaktan, gıyaplarında dedikodularının yapılmasından korkar hale gelirler.

Bu insanların, Allah'ı tanımadıkları, O'na güvenip teslim olmadıkları ve Kuran ahlakını yaşamadıkları için çok çeşitli korkuları olur. Örneğin geleceklerini garanti altına alamamaktan, yalnız kalmaktan, çocuklarının sağlığına bir zarar gelmesinden, mal ve mülk kaybına uğramaktan, işlerinde başarılı olamamaktan, iyi bir eğitim alamamaktan ve iyi bir evlilik yapamamaktan, yaşlanmaktan, kaza geçirmekten, sakatlanmaktan, ölmekten ve daha pek çok şeyden korku duyarlar. Bu konularda ciddi olarak kaygılanır ve endişe ederler. Elbette ki Kuran ahlakı yaşanmadığında bu tür korkuların yaşanması kaçınılmazdır. Çünkü din ahlakından uzak bir yaşam süren insanlar herşeyin Allah'ın dilemesi ile gerçekleştiğini ve bir kader üzerine yaratıldığını bilmezler. Karşılaştıkları iyi ya da kötü gibi görünen her olayın bir deneme olarak yaratıldığını, insanlara rızkı verenin, tüm nimetlerin ve güzelliklerin gerçek sahibinin Allah olduğunu düşünmezler. Bu nedenle de böyle insanların birarada bulunduğu toplumlarda sürekli bir gerginlik, kargaşa, kaos, huzursuzluk, mutsuzluk ve güvensizlik hakimdir.

Kuran ahlakının yaşandığı bir toplumda bu gibi olumsuzlukların olmamasının nedeni Müslümanların güzel ahlaklarıdır. Onlar tevekküllü, sabırlı, şefkatli, merhametli, sevgi dolu, tevazu sahibi, yumuşak huylu ve kanaatkar insanlardır. Allah'ın tarif ettiği dini yaşamanın huzuru ve rahatı içindedirler. Kuran'da emredildiği gibi Allah'tan başkasından korkmazlar. Allah'ın rızasını herşeyin üzerinde görürler. Verilen her nimetin ve güzelliğin Allah'ın bir fazlı olduğunu, her eksikliğin ve yokluğun ise Allah'tan güzel bir deneme olduğunu bilirler. İyi ya da kötü olarak bildikleri hiçbir olay karşısında itidallerini yitirmez, kıskançlık ve korku yaşamazlar, bir zorluk ya da sıkıntı anında fevri tepkiler vermezler.

Kuran'da haram ve helaller açık bir dil ile anlatılmış, Allah'ın razı olacağı ahlak ise tüm detayları ile tarif edilmiştir. Bu nedenle de müminlerin hayatlarında Kuran'da tarif edilenlerin dışında hiçbir kuralın yeri yoktur. Kuran'da, insanların yaratılışına uygun, onlara huzur ve güvenlik sağlayacak, vicdanlarının rahat olmasına vesile olacak hükümler getirilir. Allah, insanların üzerlerindeki ağır yükleri hafifletmek istediğini ayetlerinde şöyle bildirmiştir:

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. Allah (ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır. (Nisa Suresi, 26-28)

Bediüzzaman Said Nursi de Kuran'a uyan ve Allah'ın emrettiği imanı yaşayan insanların dünya yaşamlarında iken manevi bir cenneti yaşayacaklarını şöyle anlatmaktadır:

İşte bu insan âlemini bu karanlıklar içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklımla beraber bütün manevi duygularım, belki bütün vücudumun tüm zerreleri feryat ile ağlamağa hazır iken, birden Kuran'dan gelen nur ve iman kuvveti o sapkınlık gözlüğünü kırdı, kafama bir göz verdi. Gördüm ki: Cenab-ı Hakk'ın Âdil ismi Hakîm (İş ve emirleri hikmetli ve yanlışsız olan) burcunda, Rahman ismi Kerim (Herşeyin iyisi faydalısı. Şerefli ve izzetli. Muhterem, Cömert, Musamahakar) burcunda, Rahîm (Rahmet edici, Merhamet eden) ismi Gafur (Çok Mağfiret ve Merhamet eden, suçları en çok Affeden) burcunda yani manasında, Bâis (Gönderen, Sebep olan, İcab ettiren. Yeniden Yaratan. Ölüleri tekrar Dirilten. Peygamber Gönderen) ismi Vâris (Mirasçı) burcunda, Muhyî (Dirilten) ismi Muhsin (İhsan Eden, İyilik Eden) burcunda, Rab ismi Mâlik (Sahib. Malı Elinde Bulunduran) burcunda birer güneş gibi doğdular. O karanlıklı ve içinde çok âlemler bulunan insan âleminin tümünü birden ışıklandırdılar, şenlendirdiler. Cehennemî durumları dağıtıp, nuranî âhiret âleminden pencereler açıp o perişan insan dünyasına nurlar serptiler. Kainatın çok ufak parçaları adedince, "Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür" dedim. Ve aynelyakîn (göz ile görür derecede görerek, müşahade ederek bilmek) gördüm ki; imanda manevî bir cennet ve sapkınlıkta manevî bir cehennem bu dünyada da vardır, sağlam ve kati olarak bildim. (İman ve Küfür Muvazeneleri, s. 9)

Allah, insanları din dışı bir sistemde asla huzur bulamayacakları şekilde yaratmıştır. Ahirette ise müminlerle inkar edenler arasındaki bu fark çok daha keskinleşir. Kuran'a uymayan insanlar hesap gününde mutsuz iken, iman edenler tarif edilmez bir mutluluk içindedirler:

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (Hud Suresi, 105)

ALLAH KURAN'LA İNSANLARI UYARIP KORKUTUR

Kuran'ın en önemli özelliklerinden biri de insanları sonsuz cehennem azabına karşı uyaran ayetler içermesidir. Uyarılan insanlar artık doğru ile yanlışın, iyi ile kötünün ne olduğunu tam olarak öğrenmiş olur ve ahirette de bu bilgilerinden sorumlu tutulurlar. Allah Kuran'ın bu "uyarıp-korkutucu" özelliğini ayetlerde şöyle bildirmektedir:

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, Kendi Katından şiddetli bir azapla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (Kehf Suresi, 2)

Biz bunu (Kuran'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (Meryem Suresi, 97)

Peygamberimiz (sav) de, "... Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana şu Kuran vahyedildi..." (Enam Suresi, 19) ayetiyle de bildirildiği gibi ulaşabildiği herkesi Kuran'la uyarma sorumluluğunu üstlenmiştir. Allah bir başka ayette de, Peygamberimiz (sav)'e insanları uyarması için Kuran'ı vahyettiğini şöyle bildirmektedir:

İşte Biz sana böyle Arapça bir Kuran vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler. (Şura Suresi, 7)

Ayetlerde de görüldüğü gibi, Allah Kuran'da ölüm anını, meleklerin insanların canlarını nasıl alacağını, insanların nasıl haşredileceklerini, kıyamet gününün nasıl gerçekleşeceğini, her insanın o gün görüp yaşayacaklarını, hesap gününü, sorgulamanın nasıl olacağını, sorgulama sonunda insanların nasıl bölük bölük cennet ve cehenneme sevkedileceklerini, cehennemdeki sonsuz azabın nasıl olacağını, insanların ne tür acı ve ızdıraplar içinde olacaklarını, maddi ve manevi yönden sonsuza kadar nasıl korkunç bir azap yaşayacaklarını, cennetteki sonsuz güzellikteki nimetleri detaylı olarak anlatmakta ve bunlarla insanları ahiret gününe karşı uyarmaktadır.

Hatta birçok ayette cehennemdeki insanların kendi aralarındaki konuşmaları aktarılmakta, cehennemde nasıl bir ortam ve sosyal bir yaşantı olacağı, insanların tüm ızdıraplarına rağmen hala nasıl çekişip kavga etmeye devam edecekleri belirtilmektedir. Örneğin bazı ayetlerde cehennem ehlinin konuşmaları şöyle haber verilir:

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki, (o gün) zulmedenler, şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki, Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce, kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler, sizler değil miydiniz? (İbrahim Suresi, 44)

(Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermiştim." "Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." O gün cehenneme diyeceğiz: "Doldun mu?" O da: "Daha fazlası var mı?" diyecek. (Kaf Suresi, 28-30)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz, kesin olarak, ne bu Kuran'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (Sebe Suresi, 31)

Kuran ile uyarılıp korkutulmuş, ancak yüz çevirmiş olan insanlara azap geldiği vakit artık ne yaparlarsa yapsınlar bir kurtuluş yolu olmayacaktır. Ölüm meleklerini gördüklerinde tevbe etmeleri, içlerini yakıp kavuran bir pişmanlık duymaları da onlara bir fayda sağlamayacaktır. Çünkü bu insanlara dünya hayatında uyarıcılar gelmiştir, ancak onlar inkar yolunu tercih etmişlerdir. Allah Kuran'da şöyle bildirir:

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (Fatır Suresi, 37)

Allah'ın dünya hayatında belirlediği bu süre içerisinde her anlarını Allah'ın rızasına ve rahmetine uygun olarak, vicdanlarını kullanarak yaşayan müminler ise sonsuz ahiret hayatlarında cennetle ödüllendirilirler. Ölüm melekleri ile karşılaşmalarının ardından canları güzellikle çekilip alınan müminlerin bölük bölük cennete sevk edilecekleri ve cennet bekçileri tarafından ne şekilde karşılanacakları ayetlerde şöyle haber verilmiştir:

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (Nahl Suresi, 31-32)

Allah'ın, onurlu, üstün bir makama yöneltip-iletmiş olduğu müminlerin cennetteki konuşmaları da Kuran'da ayrıntılarıyla anlatılmıştır. Hep güzellik, hoşnutluk, sevgi, huzur ve iyilik üzerine olan konuşmalarında müminler Allah'ın şanını yüceltirler. Bu konuşmalardan bazıları şu şekildedir:

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir. Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (Fatır Suresi, 34-35)

... Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. Salih amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (Zümer Suresi, 74)

... Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık. Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve 'hücrelere kadar işleyen kavurucu' azaptan korudu. Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta Kendisi'dir. (Tur Suresi, 26-28)

Bu ayetlerde de gördüğümüz gibi, müminler, ulaştıkları bu mutlu sonun ancak Allah'ın dilemesiyle ve rahmetiyle olduğunun bilincindedirler. Ve anlamışlardır ki, eğer Allah'ın üzerlerindeki sonsuz lütfu ve koruması olmasaydı, kendileri de kolaylıkla yoldan sapabilirlerdi. İşte bunların bilincine varan müminler, aynen dünyada olduğu gibi cennette de Allah'a sürekli şükrederler.

MÜMİNLER KURAN AHLAKINI EKSİKSİZ YAŞARLAR

Müminlerin, hayatlarındaki tek ölçüleri Kuran ayetleri ve Peygamber Efendimizin sünnetidir. Onlar hayatlarının sonuna kadar Allah'ın emir ve yasakları konusunda titiz davranır, yalnızca Allah'tan korkar, kimseden medet ummaz, korkuya, paniğe, ümitsizliğe ve karamsarlığa kapılmazlar. Kimsenin kınamasından korkmazlar. Olaylar karşısındaki tepkileri hep Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine uygun olur. Kendilerine çeşitli nimetler lütfedildiğinde ve bolluk içinde yaşadıkları anlarda olduğu gibi darlık, zorluk ve sıkıntı zamanlarında da Kuran ahlakını göstermekten ödün vermezler. Çünkü nimetleri artıranın, dilediğinde de bunları bir hayır ve hikmet üzerine kısanın Allah olduğunu bilirler. Her olayın, nefsin eğitilmesi ve olgunlaşması için yaratılmış birer imtihandan ibaret olduğunun farkındadırlar.

Ancak Kuran'dan gafil yaşayan, imanı kalplerine tam sindirememiş kişiler tüm hayatlarını insanların rızası üzerine kurarlar. Tüm yaşam felsefeleri, kuralları, anlayışları Kuran ile çelişir. Kuran ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini yol gösterici olarak almadıklarından, İslam ahlakının dışında birçok batıl inançlar, ritüeller, adetler ve ibadet şekilleri türetirler.

Hz. Şuayb'ın kavmine söylediği gibi böyle kişiler, "Allah'ı arkalarında-unutuluvermiş (önemsiz) bir şey edinirler." (Hud Suresi, 92) Allah'ın hükümleri yerine, her türlü batıl inanış ve kurallara, adeta ilahi birer hüküm gibi uyarlar. Kuran'daki doğruları görseler bile bu batıl inanışlarından bir türlü vazgeçemezler. Helal ve haram anlayışları kendi çarpık mantık örgülerine ve düşüncelerine, içinde yaşadıkları toplumun değer yargılarına, atalarından öğrendiklerine bağlı olarak değişkenlik gösterir. Kuran hükümleri yerine insanların kanaatlerine değer verirler.

Bu insanların hayata bakış açıları Kuran'da "... Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine uymuş kimseleriz" (Zuhruf Suresi, 23) ayetiyle bildirilir.

İnsanların dünyada ve ahirette kurtuluşa ermelerinin tek yolu ise, atalarının veya çevrelerinin uyguladıklarında değil, Kuran'da yazılıdır. Kuran, Allah'ın hiç değişmemiş olan sözüdür. Peygamberimiz (sav)'in hayatı boyunca gösterdiği güzel ahlak ise iman edenler için en güzel örnektir.

HZ. MUHAMMED (SAV)'İN TEK REHBERİ KURAN'DI

Allah Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i seçmiş ve O'na, hükmü kıyamete kadar geçerli olan Kuran'ı vahyetmiştir. Hz. Muhammed (sav)'den sonra bir peygamber gönderilmeyeceği de yine Kuran'da bildirilmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) Kuran'a uymuş, insanlara da Kuran okumalarını ve yalnızca Kuran'ın hükümlerini esas almalarını öğütlemiştir. Ayetlerde şu şekilde bildirilir:

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (Enam Suresi, 50)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (Yunus Suresi, 109)

Peygamber Efendimiz (sav) sahabelerine de Kuran okumalarını ve Kuran dışında hüküm getirmemelerini öğütlemiştir:

Sana Allah'tan korkmanı tavsiye ederim. Zira o korku bütün işlerin zinetidir. Sana Kuran okumanı, Allah'ı zikretmeni tavsiye ederim. Zira o, senin semada anılmana sebeptir. Yeryüzünde ise senin için nurdur. (Hz. Ebu Zer r.a.) (Ramuz El-Hadis, Ahmed Ziyaüddin, Gümüşhanevi, 1. Cilt, s. 157, 4. madde)

İnsanlara ne oluyor ki, Allah'ın kitabında olmayan şartları koşarlar. Cenab-ı Hakk'ın kitabında olmayan şart, yüz de olsa batıldır. Allah'ın hükmü uyulmaya daha layık, şartı ise daha sağlamdır. Hak, Azad edenindir. (Hz. Aişe r.a. / Ramuz El-Ehadis 1. Cilt, sayfa 82, no. 11)

Kuran'ı taşıyan İslam'ın bayrağını taşıyan gibidir. Kim ona ikram ederse Allah'a ikram etmiş olur. Kim de onlara ihanet ederse, Aziz ve Celil olan Allah'ın laneti o kimse üzerine olsun. (Hz. Ebu Umame r.a. / Ramuz El-Ehadis 1. Cilt, s. 272, no. 10)

Hadis-i şeriflerden de anlaşılacağı üzere, Peygamberimiz (sav) müminleri bir işi yapmaktan menederken ya da onların herhangi bir şey yapmalarını isterken kendisine yalnızca Kuran'ı rehber edinmiştir. Onun her sözü Kuran kaynaklıdır. Nitekim Peygamberimiz (sav) için ayette, "... Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (Araf Suresi, 203) şeklinde buyrulmaktadır. Örneğin kavmi, kadınlar

konusunda Peygamberimiz (sav)'in bir hüküm vermesini istemiştir. Buna karşılık ayette, "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor..." (Nisa Suresi, 127) şeklinde cevap verilmektedir. Aynı şekilde kendisinden mirasa ilişkin bir hüküm istendiğinde, "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar... " (Nisa Suresi, 176) ayeti haber verilmektedir. Bir başka Kuran ayetinde ise kendisine "Bundan başka bir Kuran getir veya onu değiştir." diyenlere Hz. Muhammed (sav)'in şöyle söylemesi bildirilir:

Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım. (Yunus Suresi, 15)

Dolayısıyla Resulullah (sav)'in sünneti, Kuran'ın hayata geçirilmiş şekli, uygulamasıdır. Allah bu nedenle Peygamberimiz (sav)'e itaati imanın bir şartı olarak bildirmiştir. Allah bir ayetinde peygambere itaat edenin gerçekte Allah'a itaat ettiğini buyurur. (Nisa Suresi, 80) Peygamberimiz (sav)'in söylediklerini yerine getiren, onun sünnetine uyan bir insan, Kuran'ın hükümlerini de uyguluyor demektir. Çünkü Peygamber Efendimizin her tavrı, her kararı ve her konuşması Kuran iledir. Peygamberimiz (sav)bir hadis-i şeriflerinde de şöyle buyurmuştur:

Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Bana isyan eden de Allah'a isyan etmiş olur. Emire itaat eden Bana itaat etmiş, emire isyan eden de Bana isyan etmiş demektir. (Ramuz El-Hadis, Hz. Ebu Hureyre r.a., 2. Cilt, s.405, 5. madde)

Peygamberimiz (sav), Kuran'da da bildirildiği gibi, yüksek ahlak sahibi, müminlerin sıkıntıya düşmesi gücüne giden, onlara pek düşkün, şefkatli ve esirgeyici olan (Tevbe Suresi, 128), insanlara iyiliği emreden ve onları kötülüklerden men eden, onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiren (Araf Suresi, 157), insanlara Allah'tan bir lütuf olan, onları sapkınlıklardan arındıran, onlara kitabı ve hikmeti öğreten kutlu bir insandır. (Al-i İmran Suresi, 164)

Bir kişinin Allah'ın razı olduğu gerçek bir Müslüman olabilmesi için Kuran'ın hükümlerine uyması, Hz. Muhammed (sav)'in sünnetini anlayarak kabul etmesi ve bu hükümleri yaşamının her anında dikkatle uygulaması gerekir. Allah, Peygamberimiz (sav)'in yaşamını Kuran ayetlerinde detaylı olarak açıklamıştır. Bu nedenle de Peygamberimiz (sav)'in hayatını incelemek, O'nun üstün ahlakını anlayarak örnek almak her Müslümanın hedefi olmalıdır. Allah Kuran'da peygamberlerin iman edenler için en güzel örnek olduklarını şöyle açıklar:

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (Ahzab Suresi, 21)

ÖRNEK KURAN NESLİ OLUŞTURMANIN ÖNEMİ

Pek çok insan kendilerine bir başka kişiyi örnek alır ve bu kişiye benzemek için çaba gösterirler. Hatta genel kültüründen konuşmasına, giyim tarzından tavırlarına kadar o kişiyi taklit eder, onun hayat şekline özenirler. Ancak bu örneklerin hemen hepsi ya birçok yönden eksiktir ya da tamamen insanları yanlış yola çeken bir ahlak ve anlayışa sahiptir. İnsanlık için ahlak ve tavırca en güzel örnek Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'dir. Peygamberimiz (sav)'in güzel ahlakının ve tavrının kaynağı ise Kuran'dır. Peygamberimiz (sav) ve çevresindeki müminler Kuran'ı kendilerine rehber edinmiş, Kuran ahlakı ile ahlaklanmış, Allah'tan şiddetle korkan, O'nu derin bir sevgi ile seven, vicdanlı insanlardır.

Allah, iman edenleri "yeryüzünün halifeleri" (Enam Suresi, 165) vasfı ile onurlandırmış, onlara hem bu dünyada hem de ahiret hayatlarında izzet ve şeref vermiştir. Peygamberimiz (sav)'in idaresinde olan toplumlarda huzur, mutluluk, güven, adalet, sevgi, dostluk, kardeşlik, insaniyet, şefkat, merhamet, yardımseverlik, fedakarlık gibi ahlaki özellikler en mükemmel haliyle yaşanmıştır. Nitekim bu dönem tarihte "Asr-ı Saadet" olarak isimlendirilmiştir. Allah, ihlas sahibi olan müminlerin dünya hayatında alacakları bu karşılığı şu şekilde müjdelemiştir:

Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Bu nedenle günümüzde de Kuran'la ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetiyle düşünen, hükmeden, konuşan ve karar veren bir neslin yetişmesi son derece önemlidir. Peygamberlerin ahlakını kendilerine örnek alan, sadece Allah'ın rızasını hedefleyen bu salih Müslüman topluluğun özellikleri Kuran ayetlerinde tüm detayları ile anlatılmıştır. Bu salih müminlerin bazı özellikleri şöyledir:

Yalnızca Allah'a kulluk ederler (Fatiha Suresi, 4)

Allah'a teslim olmuşlardır (Tevbe Suresi, 51)

Allah'a karşı aciz olduklarının farkındadırlar (Cin Suresi, 22)

Allah'tan korkarlar, O'nun beğenmeyeceği bir ahlak içerisinde bulunmaktan şiddetle sakınırlar (Rad Suresi, 21)

Her şart ve durumda Allah'a şükredici olurlar (Bakara Suresi, 172)

Hoşgörülü ve bağışlayıcıdırlar (Hicr Suresi, 85)
Tevazu sahibidirler (Furkan Suresi, 63)

Merhametli ve yumuşak huyludurlar (Tevbe Suresi, 128)

İyiliği anlatmaya ve kötülükten sakındırmaya çalışırlar (Al-i İmran Suresi, 104)

Birlik ve beraberlik ruhu içerisinde olurlar (Saf Suresi, 4)

Suçlulara asla arka çıkmaz, daima hakkı ve adaleti savunurlar (Nisa Suresi, 105, Nisa Suresi, 58)

Kimsenin hakkını yemezler (Şuara Suresi, 184)

Sözlerine sadıktırlar (Bakara Suresi, 177)

Boş şeylerden daima yüz çevirir, daima fayda getirici bir yol üzerinde olurlar (Furkan Suresi, 72)

Sabırlıdırlar, zorluklardan asla yılmazlar (Al-i İmran Suresi, 146, Hud Suresi, 55)

Güvenilir ve cesurdurlar (Yunus Suresi, 71)

Dinlerine bağlıdırlar (Araf Suresi, 89)

Fikirlerini zorla kabul ettirmezler, karşılıklı konuşup anlatırlar (Nahl Suresi, 125)

Yaptıkları işlerde bir menfaat gözetmezler (Şura Suresi, 23)

Hakkı söylemekten çekinmezler (Maide Suresi, 54)

Sanat ve estetikten zevk alırlar
Taassuba ve gericiliğe karşıdırlar

Yukarıdaki vasıfları taşıyan bir nesil, şu anda yeryüzünün pek çok bölgesinde yaşanan ahlaki dejenerasyonun, savaşların, zalimliklerin, sefaletin, belaların, hile ve sahtekarlıkların, zorluk ve sıkıntıların yok olup, yerini barışın, güvenliğin, adaletin, huzurun, hoşgörünün, kardeşliğin ve yardımseverliğin almasının teminatı olacaktır. Çünkü Kuran ahlakı tüm insanlığa maddi ve manevi zenginlik, güzellik ve aydınlık getirir. Kuran ahlakının insanlar arasında yaygın bir şekilde yaşanmasıyla yeryüzündeki tüm sorunlar çok kısa bir süre içerisinde çözümlenir.

Allah Kuran'da, "Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır" (Bakara Suresi, 208) şeklinde buyurarak insanları Kuran ahlakını yaşamaya çağırmıştır.

İçinde yaşadıkları toplumun batıl örf ve adetlerinin, öğrendikleri yanlış bilgilerin peşinden gitmeyip, dinin gerçek kaynağı olan Kuran'a tabi olanlar ayette belirtildiği gibi İslam'a girmiş olacaklardır. Aksi takdirde pek çok batıl inançları olan, kendi bencil tutku ve istekleri için yaşayan, küçük hedefler peşinde koşan, bağnaz, tutucu, samimiyetsiz, korkak, kendine güveni olmayan, dar görüşlü, cahil, dinin özünü kavramayıp mistik düşüncelerle inancını ayakta tutmaya çalışan, akılsız, basiretsiz, yargı ve muhakemesi bozuk, din dışı kural ve prensiplerin altında ezilmiş, ahlaksızlıkta sınır tanımayan topluluklar oluşacaktır. Elbette böyle kişilerden oluşan bir toplumda hoşgörülü, aydın, medeni, huzurlu ve güvenilir bir hayatın yaşanmayacağı açık bir gerçektir.

Bu konuda Bediüzzaman Said Nursi de şöyle söylemektedir:

"Millet-i İslamiye'nin saadeti yalnız ve yalnız İslam'ın esasları ile olabilir. Yoksa adalet mahvolur, emniyet altüst olur. Ahlaksızlık ve pis huylar üstün gelir. İş yalancıların ve dalkavukların elinde kalır" demiştir. (Hutbe-i Şamiye, s.79)

Bu nedenledir ki, gerçekten iman eden her insan, kendisine samimi bir iman nasip ettiği, hidayete eriştirdiği, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i bilip tanımakla şereflendirdiği için Allah'a şükretmelidir. Bunun en güzel şükrünü de Kuran ile haber verilen ahlaka tam anlamıyla uymakla ve Peygamberimiz (sav)'in takip ettiği yolu izlemekle göstermelidir. Aksi Allah'a karşı nankörce bir davranış olur. Böyle bir tutumun ahiretteki karşılığı ise büyük bir azap olabilir.

SONUÇ

İnsanların büyük bir bölümü, kendilerine sorulduğunda Müslüman olduklarını söylerler. Ancak bunu söyleyen insanların büyük bir bölümü de İslam dininin hak kitabı olan Kuran'ı bir kez dahi okumamışlardır. Oysa, bu kitap boyunca da anlatıldığı gibi, kutsal kitabımız Kuran, Allah'ın bize Kendisi'ni tanıttığı, dünya hayatının gerçek amacını, ahireti, güzel ahlakın nasıl olması gerektiğini anlattığı vahyidir.

Bir insanın, Allah'ın kendisinden neler istediğini bilmeden, din ahlakı hakkında edindiği kulaktan dolma bilgilerle yetinerek yaşaması, akla ve vicdana uygun bir tavır değildir. Allah, Kuran'ı okunması için indirdiğini İsra Suresi'nde şu şekilde bildirmektedir:

Biz onu (Kuran'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. Onu bir Kuran olarak, insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (İsra Suresi, 105-106)

Kuran, tüm kitapların üzerinde bir kitaptır ve içindeki bilgiler gelmiş geçmiş tüm bilgilerin üzerindedir. Kuran'ı samimi bir niyetle okuyan her insan ayetlerde bildirilen mucizeleri, eşsiz hikmeti ve üstünlüğü görerek hidayet bulacaktır. İnsanlar inansalar da inanmasalar da, Kuran alemlere öğüttür ve Rabbimiz'in bir mucizesidir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." Ve derler ki: "Rabbimiz Yücedir, Rabbimiz'in va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor." Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (Kuran) onların huşu (saygı dolu korku)larını arttırıyor. (İsra Suresi, 107-109)

Bir insan kaç yaşında olursa olsun, hiçbir zaman Kuran'ı okumak, anlamak ve uygulamak için geç kalmış değildir. Bu nedenle insan şeytanın, "Bugüne kadar yapmadın, bundan sonra yapsan ne fayda eder?" şeklindeki yanlış yönlendirmelerine kapılmamalı ve şeytanın benzer aldatmacalarına karşı da dikkatli olmalıdır. Allah, her insanı son halinden sorumlu tutacaktır. Eğer kişi, gerçekleri görerek, Allah'a ve Kuran'a yönelir, Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için yaşamaya başlarsa, Allah geçmiş günahları için ettiği tevbesini kabul eder.

Öyle ise, bir gün öleceğini ve ahirette sonsuz hayatına başlayacağını bilen, cennet ve cehennemin varlığından haberdar olan her insan, aklı ve vicdanı ile düşünerek,

yaşamını nasıl geçireceği ile ilgili kesin bir karar vermelidir. Akla ve vicdana uygun olan insanın hayatını Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için geçirmesi ve Allah'ın emrine uymasıdır. Allah Kuran'da şöyle buyurur:

Sana Rabbinin kitabından vahyedileni oku. O'nun sözlerini değiştirici yoktur ve O'nun dışında kesin olarak bir sığınacak (makam) bulamazsın. (Kehf Suresi, 27)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel

iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır? Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı. Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s.2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin

tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)* Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? *(Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır. Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu

enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. *(Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)*

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.189)*

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı. Darwin de benzeri örnekler vermiş,

örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20 .yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler. Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir.

Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler. Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. *(Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)*

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz

olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. *(Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)*

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. *(J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Time, Kasım 1996)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. *(S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim. Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar.

Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. *(Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür.

Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç

insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir.

Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini

hayretle karşılayacaktır. *(Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka
bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen,
herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

Kuran, Allah'ın bize Kendisi'ni tanıttığı, dünya hayatının gerçek amacını, ahireti, güzel ahlakı bildirdiği vahyidir. Bir insanın, Allah'ın kendisinden neler istediğini bilmeden, din ahlakı hakkında edindiği kulaktan dolma bilgilerle yetinerek yaşaması, akla ve vicdana uygun bir tavır değildir. Bir gün öleceğini ve ahirette sonsuz hayatına başlayacağını bilen, cennet ve cehennemin varlığından haberdar olan her insan yaşamını nasıl geçireceği ile ilgili kesin bir karar vermelidir. Akla ve vicdana uygun olan insanın hayatını Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için geçirmesi ve Allah'ın emrine uymasıdır.

Bu kitap, Kuran'ın Allah'ın sözü ve insanlar için bir hidayet rehberi olduğunu, dünya üzerindeki her insana hitap ettiğini, hükümlerinin indirildiği zamandan bu yana tüm devirleri kapsadığını, dolayısıyla her insanın başvurması gereken en önemli kaynak olduğunu anlatmak amacıyla hazırlanmıştır. Bu konunun tüm insanlara anlatılması ise akıl, vicdan ve sağduyu sahibi her Müslümanın en önemli görevlerinden biridir. Bir insan kaç yaşında olursa olsun, hiçbir zaman Kuran'ı okumak, anlamak ve uygulamak için geç kalmış değildir. Bir insan kesin olarak tevbe edip, hatasını tekrarlamaktan kaçınır ve Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak için yaşamaya başlarsa Allah'ın geçmiş günahları için ettiği tevbesini kabul etmesini umabilir.